

حاشیه گفت و گو

مازیار آل داوود از جزئیات زنده کردن

یک روستای تاریخی می گوید

دوراهی شهر و روستا

♦ «مازیار آل داوود» آمد روستای گرمه تا آرامش بیشتری داشته باشد، ولی به نوعی گرفتار ماجراهای جدیدتری شده است. یعنی شاید توی خود تهران هم شما این قدر درگیر کار نبودید که اینجا باید برای مسافر و توریست و گردشگر کار کنید.

آن روزی که من توی مزرعه بیرون روستا زندگی می کردم، سر یک دو راهی ایستادم و باید انتخاب می کردم که یا چوپان و کشاورز باشم یا بیایم سراغ این کار. من آن موقع به چشم امروز را می دیدم. برای خودم اما آنجا بهتر بود. چون آن قدر آرامش داشتمت که دیگر احتیاجی به چیز دیگری نبود. تازه هم داشتمت کارهایی را که دوست دارم. یاد می گرفتم. آن روز نشستم با خودم فکر کردم که این کار را انجام بدهم یا همان را. تازه اما سادگی زندگی من را جذب خودش کرده بود. با خودم می دیدم که چقدر آدم وقتی چیزی ندارد، راحت زندگی می کند. در خانه ام با باز می گذاشتم و می رفتم. چون اصلاً چیزی نبود که کسی بخواهد بدزد. خودم هم می دانستم که اگر بخواهم بیایم این طرف، دیگر آن آرامش را نخواهم داشت. انگار ولی دست خودم نبود. انگار من راهل می داندن. چون راه انداختن گردشگری اینجا، تنها راهی بود که روستا حفظ شود. هر جا هم که دلسرد می شدم، یک اتفاق دلگرم کننده رخ می داد که می فهمیدم نیرویی من را در این راه حمایت می کند. همین هم موجب شد که کوتاه نیایم. یعنی این سختی را به جان خریدم و آن آرامشی را که در تنهایی خودم داشتم، رها کردم.

♦ شما دو بار در این مسیر محل زندگی تان را رها کردید. یک بار خانه تان را در تهران و یک بار هم یک خانه کوچک را در بیرون روستا. کدام سخت تر بود؟

رها کردن دومی سخت تر بود. چون آن چیزی بود که من از زندگی می خواستم.

در این مسیر در هر دو مرتبه، شما زندگی تان را رها کردید، فقط برای اینکه روستا را احیا کنید و کاری کنید که جوان ها برگردند؟
این برای خودم انگیزه بود، ولی سختی اش این بود که من بتوانم انگیزه های را در همین محیط ایجاد کنم. اینجا خیلی بی انگیزه بودند. همه هم دنبال شهر رفتن بودند. خب بارها شنیده ام که می گویند به جای اینکه ماهی بدهییم، تور ماهیگیری بدهیم. به نظر من ولی اگر انگیزه ماهیگیری به کسی بدهی، با دست خالی هم ابزاری می سازد و ماهی می گیرد. من هم سختی کارم این بود که باید این انگیزه را ایجاد می کردم. دیدم راهش هم حرف زدن نیست. وعده زیاد داده اند به این مردم. برای همین خودم آمدم وسط میدان. مردم هم دیدند که مازیار از تهران آمده و بز می چراند، کاهگل لگد می کند، بیل می زند و از این کارها. حتی خیلی ها هم می گفتند که تو دیوانه ای که شهر را رها کرده ای تا توی روستا کار کنی. برای مردم هم معما بود. ولی همین عمل اثر خودش را گذاشت و همه اثرش را دیدند.

♦ روستا چه تغییری کرد؟

الان همین روستا کلی اقامتگاه دارد. خیلی ها توی کشور، گرمه را می شناسند. خیلی ها هم حتی به نام اقامتگاه آتیشونی کاسبی می کنند. الان در همین خور ۷۰، ۸۰ تا اقامتگاه هست. حتی اگر کسی سودی از این بازار نبرده باشد، دست کم خانه اش چند برابر گران شده است. همین جا پنجشنبه، جمعه ها خود اهالی روستا بساط می کنند و صنایع دستی و سبزی خشک و شیر خرم و رب انار می فروشند. یعنی راحت هفته ای ۱۵، ۱۰ میلیون تومان پول توی روستای ما اینجوری جابه جا می شود. یا همین جا پیرزن ها زنبیل و سبد می بافند. ماده اولیه مجانی، زمستان توی آفتاب، تابستان توی سایه (می خندد). روزی سه، چهار ساعت دور هم حرف می زنند و می بافند. بعد هم همین جا کارشان را می فروشند. سرانجام هر کسی هم که مسافرت می آید، بخشی از پولش را برای سوغات هم کتار می گذارد. محصولی هم که از روستا خریداری می شود، اگر خوراکی باشد، شما مطمئن هستید که طبیعی است و مواد نگهدارنده ندارد. پس مسافرها برای همین محصولات روستایی پول می دهند و هر دو طرف هم راضی هستند.

اینجا پشت بام اقامتگاه «آتیشونی» است؛ جایی در قلب بافت تاریخی روستای گرمه، کنار قلعه ساسانی. تمام گفت و گو را روی این پشت بام بودیم، رو به نخلستان و کوهستانی که حد نهایت روستاست و با اختلاف می شود آن را «بهترین لوکیشن گفت و گووی صفحه مردم» تا امروز لقب داد. مازیار آل داوود یک روز از صبح تا ظهرش را از روی حوصله روی این پشت بام برای ما از قصه های این سال هایش گفت؛ قصه هایی که ما را حسابی سر ذوق آورد و صدا البته یک دهمش هم توی صفحه جا نشد.

رو در رو با «سید مازیار آل داوود» که ۲۰ سال پیش قید زندگی در تهران را زد تا گردشگری روستایی ایران را راه بیندازد

کار آفرین کویر

سال های آینده، با نگاهی که انگار همه چیز در آینده برایش خوشایند است. مازیار ۲۰ سال پیش از این، رخت شهرنشینی اش را در روستای پدری اش پهن کرد تا بشود یک روستایی اصیل. شاید هم بیشتر؛ روستایی ای که کشاورزی می کند و چوپانی، شستر داری و دامداری و خلاصه همه آنچه از او یک تولید کننده می سازد. البته به اضافه حقی که این سال ها

ا مردم/نبی دوست – سپاهی | شوریدگی ظاهر، هیبت و درشتی جثه، بمی طنین صدا و...! بسیاری از آنچه لازم است تا آدم یک شخصیت بخصوص به نظر برسد. «مازیار آل داوود» همه این ها را دارد. او را این سال ها «مرد کویر» می خوانند؛ آدمی که اگر دمخورش بشوی، گاهی او را بازمانده ای از قرن هفتم و هشتم هجری می یابی، یابیند به سنت های اصیل ایرانی، گاهی اما آدمی از

♦ **مازیار آل داوود متولد کی و کجاست؟** متولد ۱۷ اردیبهشت ۱۳۴۶ در تهران.

♦ **در یک خانواده سنتی؟ یک خانواده با اصالت روستایی؟ یا چیزی شبیه این؟**

نه سنتی، نه مدرن، پدرم اما اهل همین گرمه بود. متولد همین جا. کشاورز زاده. بعدها ولی برای تحصیل رفته بود تهران و همانجا مانده بود و شده بود کارمند نیروی هوایی. خب ما هم همانجا به دنیا آمدیم و بزرگ شدیم.

♦ **پس خانواده، یک خانواده معمولی بود، یک خانواده متوسط کارمندی.**

همه فامیل همین طور بود. اصلاً گرمی از همین روستا همگی رفته بودند توی نظام. ژاندر مری بودند آن موقع، ارتش بودند و نیروی هوایی. برای همین هم ما خیلی جاهای زندگی کرده بودیم، تبریز و اصفهان و شیراز و همدان. آخر اما برگشتیم تهران و من همانجا کار کردم.

♦ **خودتان چطور بودید؟ چیزی از آنچه امروز از شما می شناسیم، ریشه در آن سال ها دارد؟**

کشم بیشتر رو به سنت بود. شاید به خاطر همین هم خسته شدم از آن زندگی؛ آن زندگی شوری و ترفیکش وقت کشی مدامش.

♦ **این کشش از کجا می آمد؟**

یک هست نخستین بار که آمدم گرمه، هفت سالم بود. خیلی هم به سختی رسیدیم. یک شبانه روز نابینا معطل شدیم تا یک کامیون پیدا شود و همه فامیل سوارش شویم و بعد هم از پنج، صبح تا ۱۱، ۱۰ شب توی راه باشیم. جاده ای نبود اصلاً اینجا آن موقع حتی بری هم نداشت. یاد هست تا پدرم گفت «اینجا گرمه است». سرم را آوردم بیرون و دیدم هیچی پینا نیست. تارک تارک، صبح که شد ولی، روستایی ها آمدند دیدندمان. چون خانواده ما از خوب می شناختند، آن هم به دلیل پدر بزرگ گمایی که هر دو معلم قرآن بودند. وقتی هم که آمدم توی تازه روستا، فهمیدم چه بهشتی است. همه چیزش برایم جالب بود. از طبیعتش گرفته تا مردمش. خب آن سفر خیلی برای من شیرین بود و خیلی تأثیر خوبی داشت برایم. این بود که بعد از آن، گذرمان هر سال اینجا می افتاد. بعضی موقع ها مدرحرم می آمدیم، بعضی موقع ها عید، بعضی موقع ها هم تابستان. تا اینکه خودم بزرگ تر شدم و توانستم تنها بیایم. همین طور گذشت تا درس را هم کنار گذاشتم.

♦ **از کلاس چندم؟**

سوم راهنمایی. یعنی سه سال، اول دبیرستان را رد شدم (می خندد). بعد هم ترک تحصیل کردم. یعنی اصلاً درسخوان نبودم که بخواهم ادامه بدهم. بیشتر اهل کار بودم. دلم می خواست کارهای بدنی و فنی بکنم. خب جنام هم تأثیر داشت در انتخاب این کارها. بعد هم که مثل همه جوان ترها از این شاخه به آن شاخه دنبال کار می گشتم. یک روز آرایشگری، یک روز آشپزی، یک روز بیچخال سازی، یک روز مکنلیکی تا سرانجام برسم به جایی که باید. خب این ها هم هیچ کدام راضی ام نمی کرد. البته یاد می گرفتم، ولی راضی نمی شدم. تا بیایم و خدمت را هم تمام کنم، تازه شده بود. اواخر جنگ. خب مشکلات هم زیاد بود. به علاوه اینکه من هم هنوز نمی دانستم چه می خواهم. حالا به توصیه این و آن، یک کارهایی می کردم، ولی باز پسندم نبود. پنج سال در آژانس املاک کار کردم. همین کار

به سالی ۱۰۰ هزار تومان. تازه خیلی سرم را کلاه گذاشتند. من ولی آستین بالا زدم و برای نخستین بار زدم به کار مرمت روستایی. قدری کاهگل و سنگفرش کردم و دیگه برنگردم.

♦ **قرار بود همانجا بمانید؟**

تنها همانجا بودم؛ تنها بودنی که موجب شک و تردید روستایی ها شده بود. شایعاتی درآمد بود که «حتماً یک آدمی کشته شد». یا «زدی کرده». یا «آمه که گنج های اینجا رو دریاره...» از این حرف ها خیلی بود. شاید ۱۰۰ دفعه پاسگاه نصف شبی آمد بالای سرم.

♦ **حتماً اگر با خانواده می آمدید، کسی شک نمی کرد. آن موقع ازدواج نکرده بودید؟** هنوز نه، ولی با خانم آشنا شده بودم. شاگرد بود که پدرش هم گفته بود، ولی پدرش شدیداً مخالف بود. بعد بود که «این ها درویش اند». «با یک لقمه نون زنده اند...» بنده خدا حق هم داشت. قیافه من را که دیده بود، شوکه شده بود. خب من هم مقاومتی نکردم. ایشان ولی گفت که «من مخالفم با این جریان...» من هم گفتم که «هر چی خدا بخواد.»

♦ **پس انگیزه اول این بود که به روستای پدری تان کمک کنید.**

بله. برای همین اول یک دسته از دوستان خودم را آوردم اینجا. با امکانات خیلی کمی توی خانه قدیمی مادر بزرگم خوبیند، ولی خیلی هم کیف کردند. همین

کردم به بیرون بردن بزها. تلاش کردم یاد بگیرم که چه هزار تومان پول داشتم. ولی انگار حس عجیبی من را هل می داد. به این سسمت. باید می آمدم. خلاصه بر خلاف توصیه های دوست و آشنا که می گفتند: «خو، تازه کار پینا کردی و.» گفتم: «ه، می روم و دیگه هم بر نمی گردم.»

♦ **برایتان مسجل شده بود که ماندنی هستید؟ حتی صحبت ها هم دچار تردیدتان نکرد؟**

اصلاً با بچگی هم حالم همین بود، به دلم خیلی بها می دادم. تلاشش را هم زیاد پس داده بودم، ولی باز هم می خواستم کاری را که دلم می خواهد، بکنم.

♦ **ولی خانواده و دوست و آشنا فکر می کردند اگر تهران بمانید، به معنای مصطلحتش پیشرفت می کنید**

بله مثلاً می گفتند: «برو یک جای دولتی استخدام شو.»

نیروی هوایی ای، جایی، یک آب پارک های هست. بعد هم زنت می دیدم... (می خندد)

♦ **توی دهگانی تان را بکن.**

بله. من ولی می دیدم که این کارها با مدل من همخوان نیست؛ یک کار دولتی که صبح ساعت ۶ بلند شوم و بروم تا ظهر...

♦ **توی دهگنان خطور می کرد که قرار است روزی به اینجایی برسید که الان هستید؟**

تسوی ذهنم بسود و با همین نیت آمدم اینجا، ولی چون می دانستم جایی ندارم که میهمان برایم بیاید

سفالگری را هم شروع کردم تا هم درآمد داشته باشم و هم سرم گرم باشد. با خودم می گفتم هیچ کدام هم اگر نشده، می روم چوپانی. یاد هست اول هم که آمدم، مزرعای بود در ۴ کیلومتری روستا. مزرعه متروکهای که سال ها بود رها افتاده بود. رفتم همان را اجاره کردم

بر گردن گردشگری روستایی کشور داشته تا حالا «پدر بومگردی ایران» لقب بگیرد. همه این ها بهانه های خوبی است؛ بهانه هایی برای اینکه گازش را بگیریم و خودمان را برساینیم به گرمه و بنشینیم رو به روی او، روی پشت بام خانه اش، رو به نخلستان و کوهستانی که حد نهای روستای پدری اوست و بشنویم ماجرای این ۲۰ سال را.

♦ **توی بحث های پیش از عقد، صحبت این بود که شما قرار است بیایید روستای گرمه؟** خانم از همان اول می دانست که من قرار است همین جا بمانم و دیگه برنگردم.

♦ **مشکلی با این مسئله نداشت؟**

شاید بدش نمی آمد بماند تهران. چون همانجا شغلی داشت، برای همین چند روز مسن می رفتم و چند روز ایشان می آمدند. تا اینکه وقتی داشتیم بچمدار می شدیم، ایشان کارش را در تهران رها کرد و آمد گرمه. قبل از آن ولی من که مرتب میهمان دلشتم و موقعی که ایشان می آمد، جایی نداشتم. سرانجام اما وقتی درآمدم بیشتر شد، کم کم خانه خودم را ساختم.

♦ **خانه بیرون روستا را تحویل دادید؟**

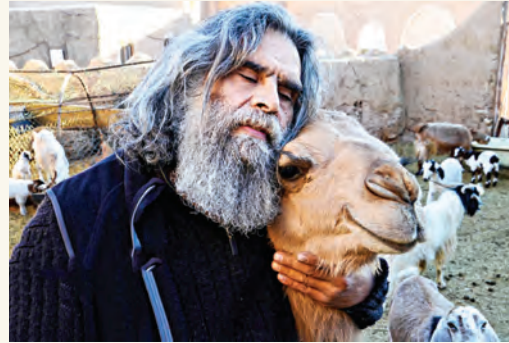
بله. خانه خودم جای دیگه روستاست، ولی برای اقامتگاه آمدم همین خانای که الان هستیم. اینجا خروبه به پدر بود و عملاً از زشی نداشت. نه برقی داشت و نه آب و گاز. یاد هست با پولی که خانم داشت، یک سال وقت گذاشتم و همین خانه را مرمت کردم. خیلی از کارهایش را هم خودم انجام دادم. البته اوستا و کارگر هم بودند، ولی بیشتر از آن خودم کار می کردم.

♦ **پس کویرگردی در مصر هم به فعالیت های شما اضافه شد.**

بله. مصر هم شد جزو روستاهایی که من تور می بردم. بعد هم رفتم سراغ «علی ساربان» که قبلاً برای پیدا کردن شتر مسافر رفته بودم. علی ساربان خانه ای داشت در مصر و من خواستم که آن خانه روستایی را برای اقامت آماده کند. اول که البته فکر می کردند کسی حاضر نیست بیاید مصر. حتی به من پیشنهاد کردند همسر خانه را... ۵ هزار تومان بخرم، ولی من می خواستم خود علی ساربان کار را درست بگیرد. خودم هم سعی کردم کمک کنم که آنجا را آماده کند. یاد هست رفت تا کویرش را هم فروخت و همان خانه را آماده کرد. همان خانه هم شد توریست اقامتگاه خور و بیابانک. بعد هم شترسواری اش را راه انداخت.

♦ **همین شد شروع راه افتادن این منطقه گردشگری که شاید ۷۰، ۸۰ تا اقامتگاه دارد، خارجی های زیادی به خود دیدم.**

بله، ولی گذشت تا این شد. آن زمان من چند باری رفتم اداره میراث اصفهان. همان موقع هم از میراث آمندم و اینجا را دیدند. وقتی که آمندم، متوجه شدم ما هم در «خونلی پلنت» نیتیم و هم کلی توریست خارجی داریم. برای همین هم متوجه جدید کار شدند. البته آن موقع برای همین روز ماشین رابر داشتیم و رفتم مصر. این کار گرمان هم ما را برد پیش پدرش. قضیه را تعریف کردم. گفت: «من یک شتر دارم. یکی دیگه هم شاید پیدا کنیم.» مسیر تور کویر را هم خودمان گفته بودیم که مسیری بود که یک راهنمای سوئدی ۱۳۰، ۱۴۰ سال پیش رفته بود و کتابی درباره سفرش نوشته بود. توی همان کتاب هم تمام ایستگاههای مسیر نوشته شده بود. حتی چهره برخی محلی ها هم توی کتاب بود. ♦ **شما می خواستید همان مسیر را بگذارید مسیر گردشگری تان.** بله چون مسیر شناخته شده ای بود برای سوئدی ها، معانی ها و اترشی ها. آن کتاب هم مثل یک سفرنامه

هنر زیگر

ادب و هنر

پنجشنبه ۹ اسفند ۱۳۹۷

۱۴ ۲۲ جمادی الثانی ۱۴۴۰| ۲۸ فوریه ۲۰۱۹ | **سال سی و دوم** | **شماره ۱۵** | **۸۹**

یادداشت

نگاهی به کتاب «طنین ترانه» نوشته سارا بالو

کتابی کاربردی برای ترانه سرایان

آرش شفاعی : درباره ترانه و تحلیل روند ترانه سرایی در ایران در سال‌های اخیر کتاب‌های خوبی منتشر شده است. تا چندی پیش در این زمینه خلأ آثر پژوهشی بنشدت به چشم می‌آمد، اما در این سال‌ها نویسندگانی چون سعید کریمی، مهدی موسوی میرکلایی و هادی حسینی‌نژاد که خود شاعر و ترانه سرایند، در این حوزه وارد شده‌اند و با نگارش آثار پژوهشی بخشی از این خلأ را جبران کرده‌اند.

کتاب جدیدی که در این حوزه منتشر شده است، «طنین ترانه» منتشر شده در انتشارات فصل پنجم با موضوع روایتگری در ترانه‌های معاصر پارسی است که آن را سارا بالو نگاشته است که اتفاقاً او خود نیز ترانه سراست. کتاب اخیر برخلاف بیشتر کتاب‌های دیگر در این حوزه که یا نگاهی بلاغی و بیانی به ترانه داشته‌اند و یا نگاهی برآمده از تحلیل تاریخی داشته‌اند، به ویژگی‌های ترانه‌هایی پرداخته است که براساس روایت و روایت گری سروده شده‌اند.

نویسنده در این کتاب، نخست به بیان تعاریف خود درخصوص روایت و روایت‌گری پرداخته و با استفاده از آموزه‌های نظریه‌پردازانی مانند تودوروف، بارت، ژنت و دیگران تلاش کرده است در تحلیل روایت، کاملاً متکی به دیدگاه‌های نقد ادبی نوبن باشد، بخصوص اینکه موضوع روایت گری در حوزه ادبیات منظوم بخصوص ترانه از حوزه‌هایی است که در نقد ادبی امروز ما کمتر مورد توجه قرار گرفته است و اگر هم در برخی کتابها به آن اشاراتی شده است، اشاراتی در کنار دیگر مباحث بوده است و قرار گرفتن موضو روایت و روایت‌گری به عنوان ستون فقرات و کانون اصلی توجه منتقد ادبی در حوزه ادبیات منظوم، یکی از امتیازات ویژه این کتاب است.

رول کار نویسنده این بوده است که تعدادی از ترانه‌های موفق دهه‌های اخیر را که دارای منطق روایی بوده‌اند، گزینش کرده است و هر ترانه را از منظر عناصر روایی و شیوه روایت گری ترانه سراد، مورد توجه قرار داده و تلاش کرده است نخست شیوه روایت‌گری ترانه سرا را برای مخاطب توضیح دهد و دوم به دلایل موفقیت ترانه بپردازد. به همین دلیل کتاب کاملاً کاربردی است و به درد ترانه سرایانی که تازه پای در این راه گذاشته‌اند می‌خورد و خوانندگانی که به دنبال یک جنک و مجموعه ترانه منتخب هستند، باید به آثر دیگری در این حوزه رجوع کنند. نویسنده هدف‌گذاری مشخصی دارد، تحلیل روایت در ترانه و به همین دلیل شاهدمثال‌هایی انتخاب کرده است که بتواند گرایش‌های زبانی و رویکردهای مضمونی مختلف را در این حوزه پوشش دهد. به همین دلیل در این کتاب، ترانه‌هایی با زبان کاملاً امروزی (مانند ترانه پیکان از یغما گلرویی) و ترانه‌هایی با زبان کلاسیک (مانند ترانه خرقة از روزبه بمانی) را شاهدیم یا ترانه‌هایی رمانتیک (مانند جزیره از فرح تجلی) و ترانه‌های سوررئالیستی (مانند ترانه پرند از امیر توده فلاح). انتخاب ترانه‌ها بر این مبنا درست و هوشمندانه است و نویسنده تلاش کرده است در کتاب، علاوه بر تحلیل متنی، به فرامتن نیز اشاره داشته باشد، مثلاً در تحلیل ترانه‌های دهه ۵۰ به وضعیت اجتماعی و استیلائی تفکر چگرکرایه در ادبیات این دوره اشاره کرده است و از این منظر به فرامتن موجود به ترانه‌هایی مانند جنگل اشاره دارد که به حوادث سیاهکل و تأثیر آن در تحلیل ترانه پرداخته است. با این همه، ایراد اصلی کتاب این است که ساختار پایان نامهای این تغییر نکرده است. نویسنده باید این ساختار را تغییر می‌داد و با اضافه کردن موارد لازم و اطلاعات جدید، آن را به ساختار یک کتاب تألیفی تغییر می‌داد.

خبر

محمدحسین نیرومند:

گرافیک انقلاب اسلامی
ادبیاتی فرا زبانی ایجاد کرده است

فارس: محمدحسین نیرومند استاد دانشگاه و هنرمند برجسته گرافیک، درباره بزرگ‌ترین دستاورد هنرهای تجسمی بویژه گرافیک در چهار دهه انقلاب اسلامی، اظهار داشت: یکی از شاخه‌های هنر که با اختراع و گسترش فناوری‌های نوین تحولی اساسی یافت، هنر گرافیک، پوستر و کارتون بود؛ هنری مستقیم و بی‌واسطه که پیام را در دو یا سه مرحله با تمایه طنز به مخاطبان القا می‌کرد و همین مسئله سبب افزایش مخاطبان و جذابیت این هنر شده بود. پس از انقلاب اسلامی ایران در سال ۵۷ این رشته هنری در رساندن ارزش‌ها و پیام انقلاب اسلامی بسیار مفید فایده بوده و بارها کارایی خود را نشان داده است. وی ادامه داد: امروز گرافیک‌ستا و کسانی که در شاخه‌های کاربامو، کارتون و پوستر فعالیت می‌کنند، آثر خودشان را نه برای مخاطبان محدود، بلکه برای سراسر مردم جهان تولید می‌کنند. امروز برای یک موضوع سیاسی علیه سعودی‌ها، تکفیری‌های داعش و یا هر موضوع دیگر بیش از ۱۰۰۰ هنرمند از سراسر جهان آمادگی خود را برای تولید اثر اعلام می‌کنند. حال نقطه محور و علت اصلی حضور اینچنین انسان دغدغه‌مند که هنر خود را در جهت آرمان‌های انقلاب اسلامی از جمله دفاع از استکبار در خود خاک با ظالم، خنثی کردن توطئه‌ها و سایر موضوعات جمع می‌کند برکت انقلاب اسلامی است. این هنرمند تأکید کرد: امروز انقلاب اسلامی ادبیاتی فرا زبانی و فراملیتی ایجاد کرده‌است که هنرمندانی از چین، کره، آمریکا شمالی و حتی آفریقا وارد عرصه شده و آثر خود را برای ما ارسال می‌کنند و ما آن را به نمایش می‌گذاریم. از طرفی برعکس آن هم صادق است؛ شما بسیاری از تولیدات هنرمندان گرافیکست ایرانی را در تظاهرات،تصل، اعتصابات و راهپیمایی‌های کشورهای دیگر از جمله کشورهای اروپایی می‌بینید. هنر گرافیک مرزها را چه به جا کرده است و عملاً بعد مسافت مانی برای رساندن پیام نیست. نیرومند با بیان اینکه ۴۰ سال پیش صدای یک هنرمند مدافع حقوق بشر و دفاع از مظلوم شاید از انقش هم خارج نمی‌شد، گفت: ادعای روشنفکری و دفاع از حقوق بشر مسئله‌ای هرگشها به نفع مظلومان نیست. در حالی که پیش از انقلاب هنرمندان گاه نمی‌توانستند مواضع ضد رژیم خود را نسبت به آمریکا اعلام کنند، اما امروز می‌بینیم که جلله دفاع با استکبار در خود خاک آمریکا نیز ادامه یافته و عملاً دست به اتفاقات بسیار بزرگی زده است. امروز اگر هنرمندی تصمیم بگیرد علیه یکی از مهره‌های رژیم صهیونیستی، سعودی‌ها یا دولتمردان آمریکا اثری را تولید کند، پراحتی می‌تواند جریان‌ساز باشد.

نگاهی به تئاتر ایرانی – سوری «الشمس تشرق من حلب» به بهانه اکران‌های اخیرش در ایران

خورشیدی فراتر از زمان و زبان

ادب و هنر– **حسن صنوبری** | یک خط سوسوم‌ها کم‌اند، ولی تأثیرگذارند. در طول تاریخ، حرکت‌کردن بین دوگانه‌های افراطی و تفریطی هیچ‌گاه کار آسانی نبوده است.

بحث این یادداشت درباره یک تئاتر متفاوت و دیدنی است؛ اما به مقدمه‌ای احتیاج دارد: تئاتر از آن هنرهایی است که در طول تاریخ سرزمین‌ها، طیف‌های مخاطبان متغیر و متفاوتی داشته است. اگر به تاریخچه و پیدایش این هنر توجه کنیم، می‌بینیم تئاتر در عصر آغازین و دوران پیدایش خویش از مردمی‌ترین هنرها بوده است. چه در عصر باستان و آن‌هنگام که این هنر بسا آیین‌ها و باورهای دینی درآمیخته بوده و چه در نخستین لحظات ثبت شده در تاریخ این هنر گرم از هنرهای گوناگون بود که مردم کوچه و بازار را سرگرم می‌کرد و گاه به ایشان حکمت و دانش می‌آموخت. اما سیر تاریخی این هنر دایره مخاطبانی‌اش را بارها بسته‌تر و بازتر کرده است، تا آنجا که در دوره‌هایی این هنر صرفاً خاص ثروتمندان، درباریان یا نجیبان خاص یک جامعه شده است.

بخصوص در دوران مدرن و با ظهور تلویزیون و سینما، گسست جدی بین این هنر و مخاطب عمومی‌اش هر روز بیشتر و بیشتر شد و تئاتر به وادی تناقض‌ها و دوگانگی‌ها گرفتار آمد. دوگانه‌ای که برای این گوشه از عالم هنر به وجود آمد، این بود که تئاتر در چنین شرایطی برای ادامه حیات فرهنگی و باید فاخر و خبه‌بند باشد یا مبتذل و مردم‌پسند؛ یا تئاتری هنری، فنی و مبتنی بر متن‌های فاخر که صرفاً برای گروهی خاص از نجیبگان یا طبقات – سیاسی، علمی و اقتصادی – بالای جامعه قابل فهم و لذت است؛ یا تئاتری سطحی، عامه‌پسند، تجاری و به منظور سرگرمی عموم مردم و فروش بالا.

در کشور خومان، با آغاز عصر انقلاب اسلامی تا حدی راه برای خط سوم آغاز شد. خط سوم یعنی تئاتری که به سبب ارزش‌های ساختاری، متعلق به دسته اول تئاترهاست، یعنی فنی و حرفه‌ای و هنری است و به سبب ارزش‌های محتوایی متعلق به دسته دوم تئاترها، یعنی قابل فهم برای عموم مردم است و سخن دل ایشان. در هنرهای دیگری چون نقاشی و موسیقی سنتی هم شاهد چنین اتفاقاتی بودیم؛ در آغاز انقلاب نقاشی‌های بسیاری خلق شدند که خواص از نظر هنری تأییدشان می‌کردند و عوام دوستان داشتند. موسیقی‌های بسیاری نواخته‌شد که با داشتن اصالت و زیبایی، زمزمه مردم کوچه و بازار هم بودند.

در آغاز انقلاب شاید بیش از همه عوامل، سه عامل در این موضوع مؤثر بود: نخست، بسته‌شدن شرایط تولید موسیقی و تئاتر

مبتذل بود؛ دوم «انقلابی بودن» و دغدغه مردم داشتن؛ خود هنرمندان عرصه‌های مختلف و سوم توقعی که مردم از هنرمندان خود داشتند تا حنجره و تریبون خواسته‌هایشان شوند. اما بویژه با ورود انقلاب به دومین دهه خود و اتفاقات تلخی که در عرصه مدیریت فرهنگی کشور افتاد، این خط سوم تضعیف شد و باز هواداران هسان دو قطبی قدیمی میداندار شدند، یا تئاترهای هنری و اشرافی که در محتوا سخنی جز سخن احزاب سیاسی خاص یا نوستالژی‌های نجیبانی چیزی نداشتند (و ندارند) و هر روز کم‌رونق‌تر و اختصاصی‌تر می‌شدند (و می‌شوند)، یا تئاترهای سطحی و ضعیفی که با استفاده از بازیگران مشهور

سینما و تلویزیون یا جاذبه‌هایی مشابه، قصدی جز جمع کردن سرمایه و پر کردن جیب سرمایه‌گذاران نداشتند (و ندارند). دو: تا اینجا هرچه نوشتم مقدمه بود. اصل مطلب اینجاست: «خورشید از حلب طلوع می‌کند» (یا همان الشمس تشرق من حلب) به کارگردانی «کورش زارعی» باری دیگر از جنس «خط سوم» است و برای فرهنگ و هنر روزگار ما مغتنم، گمان می‌کنم نخستین متنی که پیش روی کارگردان این نمایش عربی بوده است، همان نمایشنامه معروف «ابوایسم حیدار» با عنوان «هیئات» است؛ نمایشنامه‌ای آیینی که

برش

کارگردانی، متن، طراحی صحنه، طراحی لباس، طراحی چهره، طراحی حرکات نمایشی، طراحی نور، طراحی صدا و موسیقی و بازی‌های فوق‌العاده بازیگران، این نمایش را به نمایشی دیدنی و خاطره‌انگیز تبدیل کرده است

نزدیک به ۳۰ سال است با عنوان «خورشید کاروان، و بسا کارگردانی «محمود فرهنگ» در ایران روی پرده می‌رود و جزء محبوب‌ترین نمایش‌های آیینی است. باید توجه کرد که این‌گونه نمایش‌های آیینی شاید در نوع خود خوب و ارزشمند باشند و از جنس دو گونه نمایشی خاصی که گفتم نباشند، اما در حوزه مخاطب سرانجام فراتر از اقلار مذهبی نمی‌روند. درحالی که نخستین ویژگی خاص نمایش «خورشید از حلب طلوع می‌کند»، این است که از جنس نمایش‌های اقتباسی است و خواشی خاص، متفاوت و نو از آن نمایشنامه دربرین داشته است. خوانشی که دایره مخاطبانی این نمایش را خیلی فراتر از اقلشار مذهبی برده است. کورش زارعی در این اثر

اقتباسی خود سراغ موضوعی رفته است که موضوع روز جهان و همه مردم آن، بویژه مردمان مشرق‌زمین و غرب آسیاست. مسائلی چون «داعش» و «تکفیر» مسئله این حزب و آن حزب و این کشور و آن کشور نیستند، بلکه مسئله روز جهان‌اند.

و البته که زارعی با نگاهی تطبیقی که به اتفاقی چون عاشورای امام حسین(ع) و جنایات امروزی داعش داشته است، جدا از چندبرابر کردن مخاطبان یک تئاتر آیینی، به آن عمقی تمدنی، فکری و راهبردی در فهم اندیشه و تاریخ اسلام و همچنین مسائل جهان معاصر داده است. مخاطبی که این تئاتر را در سال ۲۰۱۹ تماشا می‌کند، از یک طرف وقایع امروز جهان را با تاریخ می‌فهمد و از

طرفی دیگر هم تاریخ را با وقایع امروز جهان می‌خواند. «جنایات یزیدیان چگونه بود؟ ذهن معاصرشناس می‌گوید: مانند جنایات داعشیان؛ «جنایات داعشیان چگونه بود؟ ذهن تاریخ‌شناس می‌گوید: «مانند جنایات یزیدیان.» تماشاگر«الشمس تشرق من حلب» فراتر از یک مواجهه تاریخی یا سیاسی، به فلسفه تاریخ پرتاب می‌شود و در رفت‌وآمدی یزیدیان، تماشاگر«الشمس تشرق من حلب» است که از جنس نمایش‌های اقتباسی است و خواشی خاص، متفاوت و نو از آن نمایشنامه دربرین داشته است. خوانشی که دایره مخاطبانی این نمایش را خیلی فراتر از عین می‌رود. این تعمق و فسرا رفتن تئاتر از مرزهای زمانی، هنر بی‌ظنیر این نمایشنامه

و امتیاز دومی است که جدا از گسترده‌شدن مخاطبانش کسب می‌کند.

چنانکه در امتیاز دوم گفتیم «الشمس تشرق من حلب» مرزهای زمانی را درنوردیده است؛ سوسمین امتیاز خاص این نمایش هم، بیرون رفتنش از حصار مرزهای زبانی و مکانی است. «الشمس تشرق من حلب» را یک کارگردان ایرانی، با استفاده از زبان عربی، بازیگران عرب و در یک و یک سرزمین اسیل عربی به روی صحنه برده است. نخستین و اصلی‌ترین اجزاهای این نمایش در سوریه بوده است و جالب اینکه در آن سرزمین هم با استقبال فراوان مخاطبان عرب‌زبان روبه‌رو شده است. از این جهت، این نمایش جدا از موضوع و محتوا، در اجرا و ساختار هم فرامرزی و بین‌المللی است. از سویی دیگر هم «الشمس تشرق من حلب» قدمی است در راستای گفت‌وگوهای جهانی هنرها و حفظ محبت و وحدت عمیقی که در سالیان اخیر بین دو ملت ایران و سوریه به‌وجود آمده است.

روزهای پایانی به‌من‌ه‌ما گمنان می‌کنم برای نخستین‌بار این نمایش با همان زبان عربی و بازیگران سوری به سالن تئاتر شهر تهران آمد و شگفت‌انگیز که باوجود زبان غیرفارسی، برای مخاطبان فارسی‌زبان هم تفسیر و لذتبخش بود.

ای بسا هندو و ترک هم‌زبان ای بسا دو ترک چون یگانگان پس زبان محرمی خود دیگرست همدلی از هم‌زبانی بهتر است*

این سه ویژگی وقتی به توان هنری بالای کارگردان و هنروران نمایش اضافه می‌شود نتیجه‌اش ظهور دوباره و قدرتمند خط سوم تئاتر خواهد بود. کارگردانی، متن، طراحی صحنه، طراحی لباس، طراحی چهره، طراحی حرکات نمایشی، طراحی نور، طراحی صدا و موسیقی و بازی‌های فوق‌العاده بازیگران، این نمایش را به نمایشی دیدنی و خاطره‌انگیز تبدیل کرده است. مخاطبی که به تماشای این تئاتر رفته است تا مدت‌ها موسیقی‌های درجه یک و لذتبخش آن را در گوش خود دارد و چهره و بازی بازیگرانش (بخصوص بازی «مروان غریبانی» در نقش راهب مسیحی و «حسان الفیصل» در نقش یکی از تکفیریان و حزامیان) را فراموش نخواهد کرد.

البته من هم به عنوان یک مخاطب عام هنر، نقدهایی به این نمایش دارم. بویژه به آن پرده نمایش که بازیگر نقش امام حسین(ع) بدون شوکه و تمهیدات لازم در صحنه حاضر می‌شود و همچنین تاحدی به زنده نبودن موسیقی‌ها. اما این قدر می‌دانم که چنین تئاتر هنر زیبایی که به بهانه مردمی‌بودن دست از دهن کشیده و به بهانه نبودن گفت‌وگو با مخاطب عمومی را رها نکرده است، مغتنم است؛ باید حمایت شود و ادامه پیدا کند.

* مولوی

ادبیات

یهمن نامور مطلق در برنامه تلویزیونی « شب شعر »:

هویت ادبی ما مدیون سعدی است

نیست. اشعار ۱۰۰۰ سال پیش ما انگار امروز سروده شده است که این نشانه قدرت یک زبان است. نامور مطلق درباره این مسئله پاسخ داد: اگر ما بپذیریم که زبان، یک عنصر اصلی و اساسی فرهنگ است و فرهنگ پدیدای است بویا که با زمان و مکان حرکت می‌کند، بنابراین باید بپذیریم که زبان هم باید تغییر کند. وقتی نیازهای ما تغییر می‌کند، باید واژگان و نحو ما نیز تغییر کند. انجام داد در حوزه زبان، نوعی خیانت به سعدی، حافظ و فردوسی است. این انجام سبب شد قالب‌های شعری از اروپا وارد ایران شود. قرن‌ها بعد ما مؤلف بودیم و اکنون اقتباس می‌کنیم. یک جایی مشکل وجود دارد. آذر در پاسخ گفت: اگر ما بخواهیم این زبان

آذر در رد صحبت‌های نامور مطلق مبنی بر منجمد شدن

زبان فارسی، گفت: زبانی زنده است که در طول تاریخ تغییر نکرده باشد. اکنون انگلیسی ۲۰۰ سال پیش هم قابل فهم

مهر: یهمن نامورمطلق در برنامه شب شعر گفت: بخش

بزرگی از هویت فرهنگی، ادبی و زبانی ما مدیون سعدی است. جنبه مثبت قضیه این است که ما هنوز سعدی و حافظ را خوب می‌فهمیم و این نشان از داشتن زبانی توانمند است. بیستمین برنامه تلویزیونی «شب شعر» با اجرای موضوع «تأثیرپذیری شاعران معاصر از سعدی» با اجرای محمود اکرامی‌فر و حضور اسماعیل آذر استاد دانشگاه و پژوهشگر و یهمن نامور مطلق استاد دانشگاه، پژوهشگر حوزه ادبیات تطبیقی و رئیس دانشگاه فرسچیان از آنتن شبکه جهانی جمهوری اسلامی ایران پخش شد. سؤال ابتدای برنامه این بود: بخش بزرگی از هویت فرهنگی، ادبی و زبانی ما مدیون سعدی است و چرا پس از ۷۰۰ سال هنوز بهترین اشعار ما اشعار حافظ و سعدی است؟

نامور مطلق در پاسخ به این پرسش گفت: بخش بزرگی از هویت فرهنگی، ادبی و زبانی ما مدیون سعدی است. جنبه مثبت قضیه این است که ما هنوز سعدی و حافظ را خوب

بازتاب

در هفتاد و یکمین نشست «ترنم قلم» مطرح شد

آل احمد از دردهای زمانه می‌نوشت

باشگاه خبرنگاران: هفتاد و یکمین نشست «ترنم قلم» همراه با جلسه نقد و بررسی شیوه‌نگارش جلال آل احمد با نگاهی بر دو کتاب «مدیر مدرسه» و «پنج داستان» او در فرهنگسرای گلستان برگزار شد.

آل احمد، یکی از شکل دهندگان داستان ایرانی است

حسن میرعابدینی، نویسنده و منتقد ادبی، در ابتدای این جلسه ضمن بررسی آثار جلال آل احمد گفت: عبارت «داستان ایرانی» یک مفهوم تاریخ‌مند است؛ این معنا که با موقله‌ای روبه‌رو هستیم که بتدریج و با گذر زمان شکل گرفته است. از همین منظر می‌توان گفت برداشتی که امروز از داستان ایرانی داریم، بسیار متفاوت با برداشتی است که در دهه ۲۰ از این مفهوم استنباط می‌شد. برای شکل دادن به مفهوم داستان ایرانی، نویسندگان بسیاری زیادی فعالیت کردند و هر کدام به سهم خود، این مقوله را تقویت کرده و از نظر مضمون و شکل چیزی به آن افزودند. این نویسندگان کسانی هستند که همیشه می‌توان کارهایشان را بحث و بررسی کرد. یکی از این افراد، جلال آل احمد است. اگرچه عمر او کوتاه بود، اما در همین فرصت کوتاه، فعالیت ادبی چشمگیری داشت. آل احمد یکی از بهترین مقاله‌نویسان ماست. او همچنین در دیگر قالب‌های ادبی نظیر رمان، داستان کوتاه و… آثر ماندگاری را نوشته است.

وی ادامه داد: دوره کاری آل احمد را می‌توان به دو دوره که تفاوت‌های اساسی با یکدیگر دارند، تقسیم کرد. او در دوره اول که در سال ۱۳۲۴ آغاز شده و تا ۱۳۳۳ ادامه می‌یابد، داستان کوتاه‌های زیادی نوشته است. برای مثال، آل احمد در سال ۱۳۲۴، داستان کوتاه «زیارت» را می‌نویسد و این روند در سال‌های بعدی نیز ادامه دارد. در دوره دوم که پس از کودتای ۲۸ مرداد آغاز شده و تا آخر عمر آل احمد ادامه می‌یابد، او به نوشتن رمان مشغول می‌شود و در این مقطع یک تر اساسی دارد و آن هنر غریب‌زدگی و بازگشت به خویش است.

او در دهه ۴۰، بیشتر به دلیل نثر شیوایی خود مشهور شده است؛ نثری که شتابان و در عین حال تلگرافی است. این نثر برای توصیف بسیاری از اتفاقات سیاسی و اجتماعی دهه ۳۰ و ۴۰ کشور بسیار مفید است. عمدتاً گفته می‌شود که جلال آل احمد، رمان‌نویس موفقی نبوده است؛ زیرا نمی‌تواند فضای سؤال‌برانگیز یک رمان را به درستی توصیف کند. در این میان، رمان «مدیر مدرسه» او بسیار خواندنی و جذاب است. این کتاب به دو دلیل خوب از آب درآمده است: نخست آنکه ساختار ساده‌ای دارد و از این منظر شبیه به داستان کوتاه است. در این رمان، یک شخصیت اصلی وجود دارد و بقیه شخصیت‌ها در مواجهه با آن شخصیت اصلی تعریف می‌شوند. محمدرضا اصلاحی نیز در ادامه این نشست گفت: آل احمد نویسنده‌ای رئالیست است که از دردهای زمانه حرف می‌زد. او تجربه شکست کودتای ۲۸ مرداد را به چشم دیده و به همین دلیل، منبع خوبی برای بیان حرف‌های رئالیستی است. خط به خط داستان‌های جلال آل احمد، حاصل تجربه‌های زیستی خود اوست. او بیشتر درباره چیزهایی حرف می‌زند که خودش تجربه کرده است. یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های جلال که نویسندگان جوان ما باید به آن توجه داشته باشند، درمی بودن اوست. داستان‌نویسان جوان ما باید یاد بگیرند که چگونه در دل جامعه زندگی و دغدغه مردم را منعکس کنند.

گفت‌و‌گو با محسن عقلی سازنده مستند «کرار» درباره زندگی شهید رضا سنجرانی

آن گونه که خواست روایت شد

برش

شهید سنجرانی در وصیت نامه‌اش هم می‌گوید که خواهشها من را قدیس معرفی نکنید؛ من را طوری معرفی کنید که بوده‌ام. حتی با زبان طنز می‌گویند من بارها از خدا خواسته‌ام توفیق توبه به من ندهد؛ من همین رضا سنجرانی را دوست دارم؛ سعی کردم او را طوری روایت کنیم که خودش خواسته است

به نکته خوبی اشاره کردید. زمانی که ابراهیم حاتم‌ی کیا،چ را ساخت کسانی که با شهید چمران بودند، به آن کار ایراد گرفتندومی‌گفتندمعنویت وشجاعت چمران کو؟ دنبال این بودند که تمام ویژگی‌ها و ابعاد شخصیتی چمران، از تولد تا شهادت، در فیلم روایت شود. درحالی که شرح زندگی و ابعاد این آدم‌ها در یک فیلم یک، دو ساعته نمی‌گنجد. درباره فیلم «کرار» اگرچه قیاس مع الفارق است، همین اتفاق افتاد. بعضی‌ها می‌گفتند شخصیت ورزشی رضا کو؟ شخصیت معنوی او کجاست؟ ولی همان آدم‌هاوقتی یک بار به فیلم رجوع کردند راضی شدند. اگر کسی با دقت این اثر را تماشا کند متوجه خواهد شد که در لایه‌های زیرین فیلم به تمام ابعاد شخصیتی رضا پرداخته شده است. درست است که قالب مستند «کرار» قالب جدیدی نیست و یک روایت موازی دارد؛ یعنی همسرشهید پشت جبهه را روایت می‌کند و خود رضا داخل جبهه را روایت می‌کند، اما در لایه لای این حرف‌ها و تصاویر حرف‌های دیگری هم بیان می‌شود.

◆ **بفرمایید چطور شد که از بین شهدای مدافع حرم به سراغ ساخت زندگی شهید سنجرانی رفتید؟**
طبیعتاً من هم مثل هر مشه‌دی دیگر که وقتی خبر شهادت یکی از بچه‌های مدافع حرم در شهر می‌پیچد شاخک‌هایش حساس می‌شود، دغدغه پیدا کردم شهید سنجرانی را بیشتر بشناسم و جالب اینکه در یک اتفاق توفیق ساخت مستندی درباره این شهید عزیز نصیب شد. انگار هم من به سراغ شهید رفتم و هم شهید سراغ من آمد. ماجرا هم از درخواست یکی از دوستان آغاز شد که تماس گرفت و گفت برای مراسم وداع با شهید سنجرانی یک کلیپ می‌خواهند. این درخواست جرحی این کار را در من زد، درست مثل مستند قبلی «پرواز از حلب» که آن هم با درخواست ساخت یک کلیپ شروع شد. پس از اینکه درخواست دوستان را برای ساخت کلیپ اجابت کردم و فیلم‌هایی که از شهید سنجرانی موجود بود به دستم رسید، بیشتر با شخصیتش آشنا شدم و بهتر است بگویم جذبش شدم. در حقیقت محال است که شما یک دقیقه از این فیلم‌ها را ببینی و یا در زمان حیات رضا با او یک دقیقه محسوس بوده باشیدی و جذب اخلاقی، مرام و طنازی این آدم نشویدی وقتی فیلم‌ها را دیدم دلم گیر کرد و تصمیم گرفتم مستند را بسازم.

◆ **در مستند تبدیل شدن سوزه به فرم و اثری هنری خیلی مهم است، چطور هم شخصیت رضا را نشان دادید و هم به فرم رسیدید؟**
شما در اثر ان تراژدی روحیه طنز و بذله گوی شهید را برجسته کرده‌اید، که اتفاقاً فرمانده جنگ هم بوده است، نگران این نبودید که به شما ایرادی گرفته شود؟

وجه برجسته و جذاب شخصیت شهید سنجرانی برای من و هر کسی که رضا را برای نخستین بار می‌بیند آن شخصیت جذاب، طنز و بذله‌گوی اوست. مثل وقتی که از دور به شهید نگاه می‌کنی و خیلی راحت و زود نوراقتانی گنبد و بارگاه امام رضاع) را می‌بینی و تشخیص می‌دهی، هر کس که رضا را هم از دور و نزدیک ببیند، این بُعد از شخصیت او برجسته و توی چشم می‌آید و سایر ابعاد اخلاقی، روحی و معنوی او ذیل همین شخصیت با نشاط و بذله‌گو مطرح می‌شود. من برای هر کار دو نوع مخاطب می‌بینم؛ مخاطب

آگهی تغییرات شرکت بینالود طرح سپهر پارسیان شرکت سهامی خاص به شماره ثبت ۵۵۵۶۱ و شناسه ملی ۱۴۰۰۵۱۹۸۲۵۲

به استناد صورتجلسه هیئت مدیره مورخ ۱۳۹۷،۱۰،۲۶ تصمییات ذیل اتخاذ شد : خانم زهرا تقی زادگان با شماره ملی ۰۹۴۶۷۵۷۲۱۶ به سمت مدیرعامل و عضو هیئت مدیره و خانم فریال اسماعیلی یزدی با شماره ملی ۰۹۴۱۵۰۵۶۶۹ به سمت رئیس هیئت مدیره و خانم فاطمه تقی زادگان با شماره ملی ۰۹۴۶۵۰۵۷۲۱ به سمت نایب رئیس هیات مدیره برای باقیمانده مدت تصدی هیئت مدیره تاتاریخ ۱۳۹۸،۰۶،۱۰ انتخاب گردیدند.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری مشهد (۳۹۵۰۳۹)

آگهی تغییرات شرکت نوین آتی گستران اقلیم هشتم شرکت سهامی خاص به شماره ثبت ۵۲۶۰۵ و شناسه ملی ۱۴۰۰۴۴۳۴۷۰۹

به استناد صورتجلسه هیئت مدیره مورخ ۱۳۹۷،۱۱،۱۰ تصمییات ذیل اتخاذ شد : آقای محمد حسین مرادیان شماره ملی ۰۲۱۸۰۰۶۸۴۶۸ به عنوان مدیر عامل خارج از اعضای هیئت مدیره تا تاریخ ۱۳۹۹،۴،۲۱ انتخاب گردیدند . کلیه اوراق و اسناد بهادار و تعهد آور و رسمی و بانکی با امضای دو نفر از اعضای هیئت مدیره به همراه مهر شرکت معتبر خواهد بود .

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری مشهد (۳۹۵۰۴۲)

آگهی تغییرات شرکت اطلس سازه همگام شرکت سهامی خاص به شماره ثبت ۳۶۳۰۴ و شناسه ملی ۱۰۳۸۰۵۱۸۲۹۵

به استناد صورتجلسه هیئت مدیره مورخ ۱۳۹۷،۱۰،۰۹ وبتا به تفویض اختیار از مجمع عمومی فوق العاده مورخ ۱۳۹۷،۱۰،۰۸ در خصوص سرمایه شرکت وبا عنایت به اظهارنامه تنظیمی و همچنین سند حسابداری صادره مبنی بر تصفیه مطالبات و انتقال مطالبات مذکور به حساب سرمایه شرکت افزایش مزبور را عملی دانسته در نتیجه مبلغ یکصدویست میلیاردریال از حساب بدهی شرکت کسر گردیده و به حساب سرمایه منظور گردیده است در نتیجه ماده ۵ اساسنامه به شرح ذیل اصلاح می گردد : ماده ۵ اصلاحی : سرمایه شرکت مبلغ یکصدوسوی میلیارد ریال منقسم به سیزده هزار سهم دو میلیون ریالی با نام می باشد که تماماً پرداخت گردیده است.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری مشهد (۳۹۵۰۲۲)

مورد این جنگ نگفته‌ها بسیار است مثلاً بحث علت ورود ما به سوریه که هنوز برای خیلی از مردم مبهم و قیول نشده است. شما در مستندتان به این نکته توجه داشته‌اید؟

خیلی گذرا، به خاطر اینکه مسئله فیلم این نیست خواهیم رفتن رضا را تبیین کنیم. ایدئولوژی شهید سنجرانی درباره رفتن به سوریه مسئله اصلی مستند نیست. مسئله اصلی فیلم معرفی او به عنوان یک شخصیت متفاوت در بین رزمنده‌هاست؛ آن

طور که خودش دوست داشت. من از رضا فیلم و تصویر دارم و او در وصیتنامه‌اش هم می‌گوید که خواهدشاً من را قدیس معرفی نکنید؛ من را طوری معرفی کنید که بوده‌ام. حتی با زبان طنز می‌گوید من بارها از خدا خواسته‌ام توفیق توبه به من ندهد! من همین رضا سنجرانی را دوست دارم، البته رضا این‌ها را با شکسته نفسی و تواضع بیان می‌کند. چون قطعاً اگر تحولی در آدم اتفاق نیفتاده باشد، به این درجه نائل نمی‌شود. اما می‌خواهم بگویم

شهرنیزنگر

سپما و سپینما

پنجشنبه ۹ اسفند ۱۳۹۷

۱۵ | ۲۲ جمادی الثانی ۱۴۴۰ | ۲۸ فوریه ۲۰۱۹ | سال سی و دوم | شماره ۸۹۱۵

«محمود پاک‌نیت» در سالگرد زنده یاد «سلحشور»:

مردم سربال‌های قرآنی «حاج فرج» را فراموش نخواهند کرد

تسنیم: محمود پاک‌نیت که نقش حضرت یعقوب(ع) را برای سربال فرج‌الله سلحشور ایفا می‌کرد این روزها مشغول سربال «حکایت‌های کمال» است، وقتی هنوز از او درباره فرج الله می‌پرسم او از این عبارت استفاده می‌کند: مردم «حاج فرج» را فراموش نخواهند کرد. یا اسماعیل سلطانیان که چندی است روی آنتن تلویزیون دیده نمی‌شود و به خاطر عارضه بیماری چندی است در بیمارستان و الان اکنون نفاقت را می‌گذراند خدا را شاکر است که توانسته در سربالی بازی کند که فرج‌الله سلحشور کارگرداش بوده است.

پاک‌نیت ترجیح داد خاطره‌ای از فرج‌الله سلحشور تعریف کند که قبلاً مطرح کرده بود ولی خودش اعتقاد داشت که لازم است دوباره با این خاطره، اخلاقی و منش رفتاری فرج‌الله سلحشور را برای عده‌ای که اخلاق را قربانی کرده‌اند، یادآوری کند. کمتر سراغ داریم در پروژه‌های فاخر این گونه برخورد کنند. واقعاً ویژگی‌هایی که در اسلام بر آن تأکید شده را بدون ریاکاری به رخ می‌کشید. تبعیض نمی‌دیدیم و این اتفاق به وضوح در تصویربرداری گرمای سازمان تابستان شهرک سپینمایی دفاع مقدس دیده شد. جایی که روزانه ۷۰۰ تا ۸۰۰ سیاهی لشکر داشتیم و گرمای تابستان وحشتناک بود.

وی افزود: عزیزان سیاهی لشکر و بازیگرهای اصلی همواره در آفتاب بودند و سر ساعت ۱۲ که کار تعطیل می‌شد ایشان می‌گفتند اول عزیزان سیاهی لشکر بودند در سوله‌های مشخص شده غذا بخورند و بعد آن هنرپیشه‌های اصلی که گروه‌های فنی که به تعبیر ایشان خودمانی‌ها جالب است بدانید روزهایی که سیاه لشکر داشتیم بهترین غذاها را پخت می‌کردند و می‌گفتند ممکن است در خانه و زندگی‌شان گوشت نداشته باشند تا بخورند. این بود که بهترین غذاها را آن روزها می‌دادند. البته این خاطره را بارها و بارها نقل کرده‌ام ولی جایش بود در سومین سالگرد درگذشت این کارگردان ارزشمند دینی تکرار کنم.

پاک نیت با اشاره به اینکه واقعاً کار دینی، دینی اتفاق می‌افتاد، خاطریشان کرد: فرج‌الله سلحشور را کارگردان متعهد به دین می‌دانم چون با یک ایه قرآن کار را آغاز می‌کرد و پایان آن با یک صلوات بود. این در مدت همکاری با ایشان از این همه اخلاق مدار، رفتار و منش حاج فرج لذت بردم.

آگهی تغییرات شرکت صنایع تولیدات کاغذی خراسان کلریز

شرکت سهامی خاص به شماره ثبت ۱۳۵۲ و شناسه ملی ۱۰۳۸۰۱۳۱۸۴۳

به استناد صورتجلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده مورخ ۱۳۹۷،۰۹،۲۹ تصمییات ذیل اتخاذ شد : گروه کارخانجات کاغذ سازی نگین خراسان (شناسه ملی:۱۰۳۸۰۴۹۵۳۳۲۲ و شماره ثبت۳۴۳۲۲ و شرکت تولیدات کاغذی نوید سلولز توس (شناسه ملی:۱۰۳۸۰۵۱۸۶۹۴ و شماره ثبت۳۴۴۴) و شرکت تولیدات کاغذی شکوفه خراسان (شناسه ملی:۱۰۳۸۰۱۹۲۱۲۴ و شماره ثبت:۳۳۱۷) به سمت اعضا اصلی هیئت مدیره برای مدت ۲سال انتخاب شدند. – موسسه حسابرسی فراز مشاور (شناسه ملی:۱۰۱۰۰۲۱۸۱۰۰) عنوان بازرس اصلی و آقای حسن ظفریان (کد ملی ۰۹۴۰۸۲۱۱۶) برای یک سال مالی انتخاب شدند. – روز نامه قدس به عنوان روز نامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی های شرکت تعیین گردید.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری مشهد (۳۹۵۰۷۹)

آگهی تغییرات شرکت سامان آفرین طوس

شرکت سهامی خاص به شماره ثبت ۲۳۹۰۷ و شناسه ملی ۱۰۳۸۰۳۹۳۴۵۰

به استناد صورت جلسه هیئت مدیره مورخ ۱۳۹۷،۰۲،۳۰ تصمییات ذیل اتخاذ شد : آقای محسن پورا شرفی کد ملی : ۰۹۳۰۷۱۷۰۱۵ به سمت رئیس هیئت مدیره وخانم منصوره پورا شرفی کد ملی : ۰۹۴۳۳۳۴۹۹۳ به سمت نایب رئیس هیئت مدیره و خانم حمیده پورا شرفی کد ملی : ۰۹۳۰۷۱۷۰۲۳ به سمت عضو اصلی هیئت مدیره و مدیرعامل برای مدت ۲ سال انتخاب گردیدند. کلیه اوراق و اسناد بهادار و تعهد آور و رسمی و بانکی شرکت با امضاء ثابت مدیرعامل و مهر شرکت معتبر خواهد بود

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی

اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری مشهد (۳۹۵۰۴۳)

آگهی تغییرات شرکت صنایع تولیدات کاغذی خراسان کلریز

شرکت سهامی خاص به شماره ثبت ۱۳۵۲ و شناسه ملی ۱۰۳۸۰۱۳۱۸۴۳

به استناد صورت جلسه هیئت مدیره مورخ ۱۳۹۷،۰۹،۲۹ تصمییات ذیل اتخاذ شد : آقای محمدرضا هاشمیان(کد ملی:۰۰۵۰۴۴۳۸۲۹) به نمایندگی از شرکت گروه کارخانجات کاغذ سازی نگین خراسان (شماره ثبت:۳۴۳۲۲وشناسه ملی:۱۰۳۸۰۴۹۵۳۳۲۲) به سمت رئیس هیئت مدیره آقای محمد کمال هاشمیان(کد ملی:۰۰۵۰۶۲۱۳۰۶۹) به نمایندگی از شرکت تولیدات کاغذی نوید سلولز توس (شماره ثبت:۳۴۳۴۴وشناسه ملی:۱۰۳۸۰۵۱۸۶۹۴) به عنوان نائب رئیس هیئت مدیره و شرکت تولیدات کاغذی شکوفه خراسان (شماره ثبت:۳۳۱۷ و شناسه ملی:۱۰۳۸۰۱۹۲۱۲۴) با نمایندگی آقای جلیل هاشمیان (کد ملی:۰۰۵۰۸۸۵۵۲۱۲) به عنوان عضو هیئت مدیره و آقای محمد رضا هاشمیان (کدملی:۰۰۵۰۴۴۳۸۲۹)به سمت مدیر عامل برای مدت دو سال برگزیده شدند و کلیه اوراق و اسناد بهادار و تعهد آور و رسمی و بانکی با امضای دو نفر از اعضای هیئت مدیره به همراه مهر شرکت معتبر خواهد بود .

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری مشهد (۳۹۵۰۴۶)

آگهی تغییرات شرکت سامان آفرین طوس

شرکت سهامی خاص به شماره ثبت ۲۳۹۰۷ و شناسه ملی ۱۰۳۸۰۳۹۳۴۵۰

به استناد صورت جلسه مجمع عمومی عادی مورخ ۱۳۹۷،۰۲،۳۰ تصمییات ذیل اتخاذ شد : آقای محسن پورا شرفی کد ملی : ۰۹۳۰۷۱۷۰۱۵ به خانم منصوره پورا شرفی کد ملی : ۰۹۴۳۳۳۴۹۹۳ و خانم حمیده پورا شرفی با کد ملی : ۰۹۳۰۷۱۷۰۲۳ به سمت اعضا اصلی هیئت مدیره برای مدت دو سال انتخاب شدند. – خانم وجیهه تقی پور با کدملی : ۰۹۴۶۱۵۹۵۷۲ به سمت بازرس اصلی و خانم فیروزه منشاد گل خطمی با کدملی : ۰۹۲۲۱۴۶۰۵۵ به سمت بازرس علی البدل برای مدت یک سال مالی انتخاب شدند. – روز نامه قدس جهت درج آگهی های شرکت تعیین شد.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری مشهد (۳۹۵۰۵۷)

آگهی تغییرات شرکت خدماتی شهرک صنعتی کاشمر

شرکت سهامی خاص به شماره ثبت ۲۰۹۶ و شناسه ملی ۱۴۰۰۳۶۴۰۴۱۰

به استناد صورتجلسه هیئت مدیره مورخ ۱۳۹۷،۰۱،۲۹ تصمییات ذیل اتخاذ شد : –بتا به تفویض اختیار حاصله از مجمع عمومی فوق العاده مورخ۱۳۹۷،۱۱،۲۹ به هیئت مدیره در خصوص افزایش سرمایه ضمن رعایت کلیه تشریفات قانونی سرمایه شرکت از مبلغ ۶۸۸۵۲۰۰ریال به مبلغ۳۳۰۳۲۰۰ریال از محل واریز نقدی مورد تصویب قرار گرفت. و با عنایت به اظهارنامه تنظیمی وگواهی بانکی شماره ۳۱۱،۶۲۳۳ و۳۱۱،۶۲۳۳مورخ۹۷،۱۲،۸ بانک ملت کاشمر مبنی بر واریز مبلغ۱۴۵۱۸۰۰ریال به حساب سپرده مخصوص هیئت مدیره شرکت افزایش مزبور را عملی دانسته در نتیجه ماده ۵ اساسنامه به شرح ذیل اصلاح می گردد : ماده ۵ اصلاحی : سرمایه شرکت مبلغ۴۱۶۵۱۶سهم۲۰سهم ریالی با نام می باشد که تماماً پرداخت گردیده است.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی مرجع ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری کاشمر (۳۹۵۰۶۷)

